

ΕΠΑΝΕΚΚΙΝΗΣΗ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ: Η ΠΡΟΚΛΗΣΗ ΤΗΣ ΝΑΟΥΣΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ (του Μιχάλη Μπούργου)

Ως δυνητική πιλοτική εφαρμογή αξιολογείται η περίπτωση της «Ενωμένης Κλωστοϋφαντουργίας», η οποία παρέχει τις προϋποθέσεις, τις δυνατότητες και τις υποδομές για σημαντικές καινοτόμες επιλογές σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο. Οι μηχανές θα μπουν ξανά μπροστά από τους ίδιους τους εργαζόμενους.

Η οικονομική κρίση, που με ιδιαίτερη σφοδρότητα βιώνει η ελληνική κοινωνία τα τελευταία χρόνια, είναι αποτέλεσμα του λανθασμένου αναπτυξιακού μοντέλου που ακολούθησε η χώρα από τη δεκαετία του 1980, που οδήγησε στον μαρασμό πρωτογενούς και δευτερογενούς παραγωγής.

Μάλιστα, η «εξάρθρωση» των παραγωγικών τομέων χρηματοδοτήθηκε αδρά. Με δάνεια και ευρωπαϊκές χρηματοδοτήσεις υποστηρίξαμε ως «καταναλωτές» τη βιομηχανία των πλούσιων χωρών γεμίζοντας τις πόλεις μας με πλήθος εμπορικά κέντρα, άχρηστες υπηρεσίες και χαμηλής ποιότητας τουριστικές υποδομές αδειάζοντας από ζωή τα χωριά μας. Επιλογές που αύξησαν το εμπορικό έλλειμμα της χώρας και κρατικό – ιδιωτικό δανεισμό.

Το συγκεκριμένο μοντέλο δεν διαφοροποιήθηκε ούτε τον καιρό της κρίσης, με τους νεοφιλελεύθερους μύθους να παραμένουν το κυρίαρχο ζητούμενο. Ο σχεδιασμός συνεχίζει να αναζητάει «κρυμμένους θησαυρούς»: ανεξερεύνητους ορυκτούς πόρους,

φανταστικά ενεργειακά πεδία, σωτήρες μεγαλοεπενδυτές, πρωτοποριακούς βιομηχάνους που θα μεταμορφώσουν τη χώρα, μεταποιητές που θα συμβάλουν στην κατάκτηση του διαστήματος. Δεν ξέρουμε αν θα φτάσουμε ποτέ στον Άρη ή την Αφροδίτη, γνωρίζουμε όμως πολύ καλά ότι η νέα γενιά και οι επιστήμονές μας φεύγουν μαζικά για άλλες χώρες με την ελπίδα να κερδίσουν ξανά το δικαίωμά τους στην εργασία.

Για την υποβάθμιση του ρόλου και της δυναμικής της πραγματικής οικονομίας λειτούργησε αποτελεσματικά η ολοκληρωτική απαξίωση του συνόλου των επιστημών που συνεργάζονται για τη διατύπωση – αξιολόγηση των αναπτυξιακών σχεδίων και η αντικατάστασή τους από παραμορφωτικούς οικονομικούς δείκτες και πρότυπα.

Το μοντέλο αυτό και οι στρατηγικές που εμπεριέχει κατέρρευσαν, σε παγκόσμιο επίπεδο, είναι πλέον προφανές. Αντί γι' αυτό απαιτείται η διατύπωση μίας διαφορετικής μεθοδολογίας, που θα επαναφέρει στο προσκήνιο νέες παραδοχές, προτεραιότητες και πρακτικές.

Βασική προτεραιότητα της καινούργιας στρατηγικής αναδεικνύεται η άμεση επανεκκίνηση των παραγωγικών τομέων της οικονομίας. Στην κατεύθυνση αυτή, ιδιαίτερα υποστηρικτική είναι η επιλογή για την αξιοποίηση της πραγματικής περιουσίας της χώρας: του αδρανούς μηχανολογικού εξοπλισμού, των κλειστών βιομηχανικών εγκαταστάσεων, της υψηλής τεχνογνωσίας των άνεργων σήμερα τέως εργαζομένων στους βιομηχανικούς κλάδους.

Μπορούν να ανοίξουν οι βιομηχανίες γρήγορα και αποτελεσματικά από τους ίδιους τους εργαζόμενους, εφόσον αυτό είναι δυνατόν, να πάρει ξανά μπροστά η παραγωγική μηχανή της χώρας. Το ελληνικό κράτος οφείλει να προχωρήσει στις αναγκαίες μεταρρυθμίσεις σε θεσμικό επίπεδο, ώστε να διευκολύνει τις σχετικές διαδικασίες. Την ίδια στιγμή να προχωρήσει στην οργάνωση ενός νέου, σύγχρονου, συνολικού σχεδίου για τη βιομηχανία, το οποίο θα προτάσσει την καινοτομία, τα συνεργατικά σχήματα, τη χωρική εξειδίκευση, τις αλυσίδες αξίας, την ενίσχυση της απασχόλησης και την προστασία του

περιβάλλοντος ως βασικούς πυλώνες για την αναπτυξιακή πορεία. Και να διαμορφώσει όλες τις απαραίτητες δομές καινοτομίας που θα υποστηρίξουν με την αναγκαία τεχνογνωσία τις νέες στρατηγικές.

Πέρα από το συνολικό σχέδιο, απαιτούνται και προσεγγίσεις με χωρική εξειδίκευση, που θα αναγνωρίζουν τα συγκριτικά πλεονεκτήματα και τις προτεραιότητες στο μικρο-επίπεδο ενισχύοντας παραγωγικές δικτυώσεις και ιδιαίτερες δυναμικές, αναδεικνύοντας τις βιομηχανικές δραστηριότητες σε πόλο ανάπτυξης ολόκληρων περιοχών, θέτοντας ως βασική προτεραιότητα τον σεβασμό στις άλλες χρήσεις και το περιβάλλον.

Ο σχεδιασμός δεν πρέπει να γίνει με τυχαίο τρόπο, αλλά με τη διεπιστημονικότητα, που θα λάβει υπόψη το σύνολο των παραγόντων που επηρεάζονται, καθώς και με την καθοδήγηση ειδικών «πιλότων», ξεκινώντας με τις περιοχές και τις δραστηριότητες που φαίνεται ότι οι συνθήκες και οι αναλύσεις είναι περισσότερο ώριμες.

Ως δυνητική πιλοτική εφαρμογή αξιολογείται η περίπτωση της «Ενωμένης Κλωστοϋφαντουργίας», η οποία παρέχει τις προϋποθέσεις, τις δυνατότητες και τις υποδομές για σημαντικές καινοτόμες επιλογές σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο. Οι μηχανές θα μπουν ξανά μπροστά από τους ίδιους τους εργαζόμενους.

Την ίδια στιγμή θα αξιοποιηθούν από το Ελληνικό Δημόσιο, με συγκεκριμένο σχέδιο, οι υποδομές που θα αποτελέσουν τη βάση για τη χωρική και την παραγωγική εξειδίκευση της αναπτυξιακής διαδικασίας στην αλυσίδα αξίας βαμβάκι – κλωστοϋφαντουργία – ένδυση, με τη συνέργεια Δημοσίου, φορέων έρευνας, επιχειρήσεων και συνεργατικών σχημάτων, δημιουργώντας ευνοϊκό επιχειρηματικό περιβάλλον.

Δομές καινοτομίας, δραστηριότητες έρευνας, μονάδες – υπηρεσίες έντασης γνώσης, υποστηρικτικές δομές όλων των τομέων της οικονομίας, τεχνικές υποδομές θα μεταμορφώσουν, με θετικό

πρόσημο και πολλαπλασιαστικά αποτελέσματα, ευρύτερες χωρικές ενότητες, φέρνοντας ξανά τη ζωή και την προοπτική σε Νάουσα και Κομοτηνή, αναδεικνύοντας τις πόλεις αυτές σε σημαντικά κέντρα υπερτοπικής σημασίας.

Οι εγκαταστάσεις υπάρχουν, η γνώση υπάρχει, οι άνθρωποι υπάρχουν -και δεν μπορούν να περιμένουν άλλο- οι καλές προθέσεις της διοίκησης υπάρχουν, το όραμα υπάρχει. Δεν μένει παρά να μπει μπροστά η παραγωγική μηχανή της χώρας, σε μία νέα λογική και στη βάση ενός σύγχρονου σχεδίου. Ας το κάνουμε!

Μιχάλης Μπούργος, σύμβουλος αναπτυξιακού – χωρικού σχεδιασμού.

Πηγή/φωτογραφία: mbourgos.blogspot.gr

Από: Τοπικοποίηση, topikoroisi.eu